

Syntax – použití indikativu plusquamperfekta a futura II. Ve větách

- v hlavních větách zřídka
- ve vedlejších větách POUZE tehdy, je-li děj vedlejší věty předčasný před jiným dějem minulým věty hlavní (plpf.) nebo předčasný před jiným dějem budoucím věty hlavní (fut. II.)
- XXX při dějích současných se v HV i VV používá imperfektum nebo futurum I.

1. Věty vztažné

Omnes, qui Caesarem **viderant**, in victoriam **crerederunt**.

Všichni, kteří uviděli Caesara, uvěřili ve vítězství.

Omnes, qui Caesarem **viderint**, in victoriam **credent**.

Všichni, kteří uvidí Caesara, uvěří ve vítězství.

XXX

Omnes, qui ibi **sedebant**, **tacebant**.

Všichni, kteří tam seděli, mlčeli. (současný průběh obou dějů).

2. Věty důvodové

Quod (quia) amicos meos **audiveram**, eos **advocavi**.

Protože jsem uviděl své přátele, zavola jsem na ně.

3. Věty podmínkové

Si aliquod **acceperam**, aliquod **dabam /dedi**.

Jestliže jsem něco získal/la, něco jsem dával/a –dal/a.

4. Věty časové

- se spojkou cum = až + budoucí čas (cum temporale)

Cum librum **legero**, omnia tibi **narrabo**.

Až (jakmile) knihu přečtu, všechno ti budu vyprávět.

Cum libros **legerimus**, omnia vobis **narrabimus**.

Až (jakmile) knihy přečteme, všechno vám budeme vyprávět.